

Osnovna škola Svete Ane u Osijeku

PROTOKOL O POSTUPANJU U SLUČAJU NASILJA U ŠKOLI

studen 2023.

Sadržaj

1. UVOD	3
2. PREVENTIVNE AKTIVNOSTI	4
3. DEFINICIJA NASILJA	5
3.1. NASILJE MEĐU VRŠNJACIMA.....	5
3.1.1. Elektroničko nasilje.....	6
3.2. VRŠNJAČKI SUKOB	7
3.3. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA MEĐU VRŠNJACIMA.....	7
3.4. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU VRŠNJAČKOG SUKOB.....	9
3.5. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA UČENIKA PREMA DJELATNIKU ŠKOLE	9
3.6. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA DJELATNIKA ŠKOLE PREMA UČENIKU	10
3.7. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA ODRASLE OSOBE NAD ODRASLOM OSOBOM....	10
4. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU ZLOSTAVLJANJA I ZANEMARIVANJA DJECE	11
5. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SAZNANJA ILI SUMNJE NA SEKSUALNO NASILJE.....	12
6. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUMNJE NA SUICIDALNE SKLONOSTI I SAMOOZLJEĐIVANJE. 14	
6.1. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SAMOOZLJEĐIVANJA	15
6.2. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUICIDALNIH MISLI, NAMJERA, POKUŠAJA SUICIDA ILI SUMNJE NA SUICID	15
6.3. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUICIDA.....	16
7. EVIDENCIJA ŠKOLE O NASILJU U ŠKOLI	16

1. UVOD

Na temelju Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18, 98/19, 64/20, 151/22), Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21), Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21, 114/22), Pravilnika o načinu postupanja odgojno-obrazovnih radnika školskih ustanova u poduzimanju mjera zaštite prava učenika te prijave svakog kršenja tih prava nadležnim tijelima (NN 132/13), Pravilnika o kriterijima za izricanje pedagoških mjera (NN 3/17), Pravilnika o osnovnoškolskom i srednjoškolskom odgoju i obrazovanju učenika s teškoćama u razvoju (NN 24/2015), Protokola o postupanju u slučaju nasilja među djecom i mladima (Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti, Zagreb, listopad 2004.), Protokola o postupanju u slučaju nasilja u obitelji (Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti), Protokola o postupanju u slučaju zlostavljanja i zanemarivanja djece (Vlada Republike Hrvatske, Zagreb, studeni 2014.), Protokola o postupanju u slučaju seksualnog nasilja (NN 70/18), Protokola o pokretanju psiholoških kriznih intervencija u sustavu odgoja i obrazovanja (Ministarstvo znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske) te Akcijskog plana za prevenciju nasilja u školama za razdoblje od 2020. do 2024. godine (Ministarstvo znanosti i obrazovanja), Učiteljsko vijeće Osnovne škole Svete Ane u Osijeku na sjednici održanoj 02. studenog 2023. godine donosi Protokol o postupanju u slučaju nasilja u školi.

Protokol se donosi s ciljem prevencije svih oblika nasilja unutar prostora Osnovne škole Svete Ane u Osijeku. Prevencija se odnosi na sve radnje poduzete s ciljem prepoznavanja rizičnih čimbenika za pojavu nasilja te zaštite učenika i djelatnika tijekom odgojno-obrazovnog procesa. Protokolom se također propisuju i radnje koje se moraju poduzeti u slučaju sumnje ili saznanja o pojavi bilo kakvog oblika nasilja, odnosno obveze i odgovornosti svih dionika odgojno-obrazovnog procesa (ravnatelj, stručnih suradnika, nastavnika, ostalih djelatnika škole, učenika i roditelja).

Protokol će biti objavljen na internetskoj stranici Škole.

O načinima i koracima postupanja u slučaju bilo koje vrste nasilja potrebno je upoznati sve sudionike u procesu odgoja i obrazovanja, učenike na satovima razrednika te roditelje na prvom roditeljskom sastanku svake školske godine. Koordinator Protokola o postupanju Škole u slučaju nasilja su stručne suradnice i ravnatelj Škole.

Radi bolje prohodnosti teksta, izrazima 'učenik', 'nastavnik', 'djelatnik' i sl. obuhvaćeni su svi učenici, nastavnici i djelatnici Škole bez obzira na rodnu pripadnost.

2. PREVENTIVNE AKTIVNOSTI

Osnovna škola Svete Ane u Osijeku provodi sljedeće preventivne aktivnosti s ciljem sprječavanja ili ranog prepoznavanja nasilničkih ponašanja:

- edukacija nastavnika o pravima i obvezama učenika, neprihvatljivim ponašanjima među učenicima i načinima reakcije na takva ponašanja, odnosno o pravilnicima i protokolima relevantnima za učenike srednje škole
- edukacija učenika o njihovim pravima i obvezama, odnosno pravilima ponašanja u Školi i Domu te pravilnicima i protokolima koji propisuju postupanje u slučaju kršenja školskih/pravila, odnosno prava učenika
- različite preventivne aktivnosti s učenicima koje provode razrednici, stručne suradnice i vanjski stručnjaci s ciljem promicanja zdravog stila života te samopoštovanja i poštovanja prema drugima
- preventivne radionice usmjerene direktno na sprječavanje nasilja (nasilje među vršnjacima, nasilje u mladenačkim vezama)
- preventivne radionice usmjerene na prevenciju razvoja ovisnosti i rizičnih spolnih ponašanja
- preventivne radionice namijenjene očuvanju mentalnog zdravlja i pozitivnih odnosa među učenicima
- obilježavanje važnih datuma tijekom školske godine na različite načine
- obilježavanje Dana škole s ciljem međusobnog povezivanja učenika i jačanja grupne kohezije, odnosno osjećaja pripadnosti ustanovi i kolegama
- individualni savjetodavni razgovori sa stručnim suradnicama
- poticanje atmosfere povjerenja između djelatnika Škole i učenika kao i pozitivnog ozračja među učenicima te motiviranje učenika da se slobodno obrate nastavnicima, odgajateljima, stručnim suradnicama po bilo kojem pitanju
- rad s roditeljima kroz tematske roditeljske sastanke te individualne konzultacije s razrednicima, odgajateljima i stručnim suradnicama
- suradnja sa školskom liječnicom, Nastavni zavod za javno zdravstvo Osijek, Hrvatskim zavodom za socijalni rad i policijom

3. DEFINICIJA NASILJA

Prema Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji, nasilje se definira kao namjerno korištenje fizičke snage i moći prijetnjom ili akcijom prema samome sebi, prema drugoj osobi, prema grupi ljudi ili čitavoj zajednici, što može rezultirati ili rezultira ozljedom, smrću, psihičkim posljedicama, smetnjama u razvoju ili deprivacijom.

Nasilje podrazumijeva šest faktora: namjeru da se povrijedi ili nanese šteta, intenzitet i trajanje, moć nasilnika, ranjivost žrtve, manjak podrške i posljedice¹. Iako je nasilje najčešće usmjereno prema drugoj osobi ili grupi ljudi, prisutno je i nasilje na osobnoj razini (npr. samoozljeđivanje i suicidalni pokušaji).

Žrtve nasilja najčešće bivaju izolirane te se bore s problemima kao što su otuđenost, depresijai nedostatak socijalne kompetencije, što znatno otežava ili potpuno onemogućuje bilo kakav daljnji socijalni kontakt, a dovodi do nemogućnosti nošenja s dnevnim teškoćama, gubitka povjerenja u sebe, samopoštovanja, opće depriviranosti, nemogućnosti skladnoga i kvalitetnoga osobnog rasta i razvoja, a samim time i nemogućnosti kvalitetnog življenja i žrtvei njezine obitelji, partnera i djece. Ovo predstavlja posebno složen problem jer se takoposljedice nasilja prenose ne samo na ostale članove obitelji, nego i na sljedeće generacije².

3.1. NASILJE MEĐU VRŠNJACIMA

Prema Protokolu o postupanju u slučaju nasilja među djecom i mladima, nasiljem među djecom i mladima smatra se svako namjerno fizičko ili psihičko nasilno ponašanje usmjereno prema djeci i mladima od strane njihovih vršnjaka učinjeno s ciljem povrjeđivanja, a koje se, neovisno o mjestu izvršenja, može razlikovati po obliku, težini, intenzitetu i vremenskom trajanju i koje uključuje ponavljanje istog obrasca i održava neravnopravan odnos snaga (jači protiv slabijih ili grupa protiv pojedinca).

Nasiljem među djecom i mladima smatra se osobito:

- namjerno uzrokovani fizički napad u bilo kojem obliku, primjerice udaranje, guranje, gađanje, šamaranje, čupanje, zaključavanje, napad različitim predmetima, pljuvanje i slično bez obzira da li je kod napadnutog djeteta nastupila tjelesna povreda;
- psihičko i emocionalno nasilje prouzročeno opetovanim ili trajnim negativnim postupcima od strane jednog djeteta ili više djece. Negativni postupci su: ogovaranje, nazivanje pogrđnim imenima, ismijavanje, zastrašivanje, izrugivanje, namjerno zanemarivanje i isključivanje iz skupine kojoj pripada ili isključivanje i zabranjivanje sudjelovanja u različitim aktivnostima s ciljem nanošenja patnje ili boli, širenje glasina s ciljem izolacije djeteta od ostalih učenika, oduzimanje stvari ili novaca, uništavanje ili oštećivanje djetetovih stvari, ponižavanje, naređivanje ili zahtijevanje poslušnosti ili na drugi način dovođenje djeteta u podređeni položaj, kao i sva druga ponašanja počinjena od djeteta i mlade osobe (unutar kojih i spolno uznemiravanje i zlostavljanje) kojima se drugom djetetu namjerno nanosi fizička i duševna bol ili sramota.

¹ Zečević, I. (2010). *Priručnik – program prevencije vršnjačkog nasilja u školama*. Banja Luka

² Žilić, M., Janković, J. (2016). *Nasilje. Socijalne teme*, vol. 1, no 3., str. 71.

3.1.1. Elektroničko nasilje

Elektroničko nasilje je opći pojam za svaku komunikacijsku aktivnost elektroničkom tehnologijom (internet, mobilni telefon, tablet i sl.) koja se može smatrati štetnom kako za pojedinca, tako i za opće dobro. Uključuje verbalno ili psihičko uznemiravanje od strane pojedinaca ili skupine prema žrtvi koje se ponavlja. Poprima različite forme, poput izrugivanja, uvreda, prijetnji, glasina, ogovaranja, neugodnih komentara ili kleveta. U virtualnom nasilju prisutniji je govor mržnje nego u stvarnom životu, često je grupno izrugivanje pojedinaca ili skupina.

Najčešći oblici elektroničkog nasilja su:

- *uznemiravanje* – kontinuirana komunikacija na internet stranicama i društvenim mrežama u vidu slanja neugodnih, nepristojnih i uvredljivih sadržaja (poruka, slika i sl.) ;
- *uhodjenje putem interneta* – tajno ili javno, kontinuirano, ali neželjeno praćenje i uhođenje neke osobe na internetu, koje može uključivati i stalno pokušavanje uspostavljanja i nastavka neželjenog kontakta ;
- *prijetnje* – natpisi, objave i objavljivanje fotografija i video materijala na internetu koji predstavljaju prijetnje fizičkim nasiljem, kojima se implicira nasilno ponašanje ili kojima se javno pokazuju suicidalne namjere ;
- *vrijeđanje* - svađe u kojima se na internet stranicama, društvenim mrežama, forumima ili blogovima objavljuju grube i uvredljive poruke ;
- *govor mržnje* - natpisi na internet stranicama, forumima i društvenim mrežama koji za cilj imaju javno poticanje mržnje, netrpeljivosti, diskriminacije ili neprijateljstva i nasilja prema određenoj osobi (ili grupi ljudi). Ponekad može biti na osnovi nekog nepromjenjivog čimbenika ili karakteristike osobe (poput pripadnosti rasi, spolu, seksualnom opredjeljenju) ili kulturoloških vrijednosti (poput nacionalnosti, vjeroispovijesti i sl.) ;
- *tračanje* - objavljivanje ili slanje okrutnih tračeva sa ciljem da se uništi nečiji ugled i odnosi sa prijateljima, članovima obitelji i poznicima ;
- *isključivanje* - namjerno izopćavanje, odbacivanje, ignoriranje ili isključivanje pojedinaca iz internetskih grupa ;
- *lažno predstavljanje* - kreiranje lažnih profila, ilegalno ulaženje u nečiji računalni sustav ili neovlašteno korištenje nečijeg internetskog računa ili profila i slanje poruka, slika, videa i sl. u ime te osobe, što može uništiti njen ugled, utjecati na odnose te osobe sa drugim ljudima ili je na neki način povrijediti. U ovu kategoriju spada i fraping, odnosno nasilni upad „prijatelja“ na nečije mrežne stranice s kojih šalje neugodne poruke drugima kao da to čine vlasnici profila ;
- *javno razotkrivanje i dolaženje do tuđih tajni prijevarom* – odnosi se na situacije u kojima se javno objavljuju ili dijele s drugima nečiji privatni, osobni ili „sramotni“ podaci bez odobrenja te osobe. Prijevare koje osobe koriste kako bi došli do privatnih, tajnih ili „sramotnih“ podataka o nekome te ih objavili na internetu mogu uključivati ucjenu, podmićivanje, manipulaciju (laganje) i sl. ;
- *objavljivanje lažnih izjava kao činjenica* – objavljivanje lažnih izjava na internetu kao da su točne sa ciljem da se diskreditira ili ponizi određena osoba ;
- *objavljivanje video zapisa fizičkog maltretiranja* – fizički napad (udaranje, šamaranje, šutiranje, ali i nanošenje ozbiljnih fizičkih ozljeda) jedne osobe ili grupe ljudi na drugu

osobu snimljen mobitelom ili kamerom i poslan drugima putem mobitela, kompjutera ili interneta, ili objavljen na internetskim stranicama ;

- *manipulacija* - stavljanje pritiska na nekoga da otkrije osobne podatke, dogovori fizički sastanak sa nekom osobom ili da se ponaša ili govori na neprimjeren način ;
- *seksualno uznemiravanje i sekstiranje* – primanje i prosljeđivanje golih i polugolih fotografija, videomaterijala i eksplicitnih tekstualnih poruka seksualnog sadržaja korištenjem različitih elektroničkih uređaja.

3.2. VRŠNJAČKI SUKOB

Potrebno je razlikovati vršnjačko nasilje od vršnjačkog sukoba.

Za vršnjački sukob vrijede sljedeća obilježja:

- ne postoji namjera ozljeđivanja ili nanošenja štete
- obje strane u sukobu imaju podjednaku moć
- postoji neki objektivni povod
- postoji rješenje
- djeca se mogu maknuti iz situacije
- slobodni su pregovarati kako bi zadovoljili svoje potrebe i došli do rješenja
- nakon razrješenja sukoba nastavljaju druženje
- nema pobjednika i poraženog
- neugodne emocije su kratke i prolazne
- nema težih posljedica

3.3. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA MEĐU VRŠNJACIMA

U slučajevima pojave sumnje, odnosno saznanja o nasilju među učenicima (uključujući i elektroničko nasilje) definiranom ranije u ovom Protokolu, a koji se dogode u Školi i u blizini Škole, Škola je dužna postupati u skladu s Protokolom o postupanju u slučaju nasilja među djecom i mladima koji je donijela Vlada Republike Hrvatske 2004. godine.

U slučaju nasilja među učenicima u Školi svi djelatnici Škole dužni su:

1. odmah prekinuti nasilno ponašanje učenika i odvojiti učenike ;
2. pružiti pomoć i podršku učeniku koji je doživio nasilje ;
3. obavijestiti o događaju ravnatelja Škole, razrednika, stručnog suradnika (pedagoga/psihologa) i dežurnog nastavnika.

U slučaju prijave nasilja ili dojave o nasilju među učenicima stručni suradnik dužan je:

1. odmah poduzeti sve mjere da se zaustavi i prekine aktualno nasilno postupanje prema učeniku, a u slučaju potrebe zatražiti pomoć drugih djelatnika Škole ili po potrebi pozvati djelatnike policije;

Tijekom razgovora predstavnika policije s učenicima žrtvama ili počiniteljima nasilnog postupanja obvezno treba biti prisutan roditelj učenika, udomitelj, osoba kojoj je dijete povjereno na čuvanje ili odgoj ili stručna osoba Hrvatskog zavoda za socijalni rad.

2. ukoliko je učenik povrijeđen u mjeri koja zahtijeva liječničku intervenciju ili pregled ili se prema okolnostima slučaja može razumno pretpostaviti ili posumnjati da su takva intervencija ili pregled potrebni, odmah pozvati službu hitne liječničke pomoći ili na najbrži mogući način, koji ne šteti zdravlju učenika, prepratiti ili osigurati pratnju učenika od strane stručne osobe liječniku, te sačekati liječnikovu preporuku o daljnjem postupanju i dolazak djetetovih roditelja/skrbnika;
3. odmah po prijavljenom nasilju o tome obavijestiti roditelje/skrbnike te ih upoznati sa svim činjenicama i okolnostima koje su do tad doznali i izvijestiti ih o aktivnostima koje će se poduzeti;
4. po prijavi, odnosno dojavi nasilja odmah obaviti razgovor s učenikom koji je žrtva nasilja, a u slučaju da je postojala liječnička intervencija, uz dogovor s liječnikom, čim to bude moguće – ovi razgovori s učenikom obavljaju se na način da se postupa posebno brižljivo, poštujući učenikovo dostojanstvo i pružajući mu potporu;
5. roditeljima/skrbnicima učenika koji je žrtva vršnjačkog nasilja dati obavijesti o mogućim oblicima savjetodavne i stručne pomoći učeniku u Školi i izvan nje, a s ciljem potpore i osnaživanja učenika te prorade traumatskog doživljaja;
6. obaviti razgovor s drugim učenicima ili odraslim osobama koje imaju spoznaju o učinjenom nasilju te utvrditi sve okolnosti vezane uz oblik, intenzitet, težinu i vremensko trajanje nasilja;
7. ukoliko se radi o osobito teškom obliku, intenzitetu ili dužem vremenskom trajanju nasilja, koje može izazvati traumu i kod drugih učenika koji su svjedočili nasilju, savjetovati se s Timom za psihološke krizne intervencije u sustavu odgoja i obrazovanja radi pomoći učenicima svjedocima nasilja;
8. što žurnije obaviti razgovor s učenikom koji je počinio nasilje, ukazati mu na neprihvatljivost i štetnost takvog ponašanja, te ga savjetovati i poticati na promjenu takvog ponašanja, a tijekom razgovora posebno obratiti pozornost iznosi li učenik neke okolnosti koje bi ukazivale da je učenik žrtva zanemarivanja ili zlostavljanja u svojoj obitelji ili izvan nje, u kojem slučaju će se odmah izvijestiti centar za socijalnu skrb, a po potrebi ili sumnji na počinjenje kažnjive radnje izvijestiti policiju, a Škola će poduzeti sve mjere za pomirenje učenika i za stvaranje tolerantnog, prijateljskog ponašanja u Školi;
9. pozvati roditelje/skrbnike učenika koji je počinio nasilje, upoznati ih s događajem, kao i s neprihvatljivošću i štetnošću takvog ponašanja, savjetovati ih s ciljem promjene takvog ponašanja učenika te ih pozvati na uključivanje u savjetovanje ili stručnu pomoć unutar Škole ili izvan nje (ZZJZ Osječko-baranjske županije, savjetovališta, nevladine organizacije i slično) i izvijestiti ih o obvezi Škole da slučaj prijavi nadležnom Hrvatskom zavodu za socijalni rad, Upravnom odjelu za obrazovanje i mlade, Ministarstvu znanosti i obrazovanja te nadležnoj policijskoj postaji;
10. prema učeniku koji je počinio nasilje poduzeti određene pedagoške mjere koje će donijeti Učiteljsko vijeće u skladu s Pravilnikom o kriterijima za izricanje pedagoških mjera;
11. o poduzetim aktivnostima, razgovorima, izjavama te svojim opažanjima sastaviti službene bilješke, kao i voditi odgovarajuće evidencije zaštićenih podataka koje će se dostaviti na zahtjev drugim nadležnim tijelima.

3.4. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU VRŠNJAČKOG SUKOBA

U slučaju vršnjačkog sukoba svaki djelatnik Škole dužan je:

1. odmah prekinuti sukob među učenicima ;
2. obavijestiti o sukobu razrednika, stručnog suradnika (pedagoga/psihologa) i ravnatelja Škole ;
3. razrednik, pedagog, psiholog ili ravnatelj dužni su obaviti individualne razgovore sa sukobljenim učenicima ;
4. predložiti učenicima da se međusobno ispričaju, prihvate rješenje u kojem nitko neće „pobijediti“ ;
5. u slučaju da učenik češće dolazi u takve sukobe s vršnjacima, razrednik i stručni suradnik (pedagog/psiholog) će pozvati roditelje u Školu s ciljem prevladavanja takve situacije i pomoći učeniku ;
6. prema potrebi učenik će biti uključen u dodatni rad (savjetodavni rad, pedagoška i/ili psihološka pomoć) u Školi ili izvan Škole u dogovoru s roditeljima/skrbnicima ;
7. ukoliko učenik učestalo krši pravila i ne poštuje dogovore, Škola će primijeniti odgovarajuće pedagoške mjere u skladu s Pravilnikom o kriterijima za izricanje pedagoških mjera ;
8. u slučaju da sve prethodno navedene mjere ne dovedu do poboljšanja ponašanja učenika i u slučaju nesuradnje roditelja/skrbnika, Škola će postupiti po točki 2. Protokola o postupanju u slučaju nasilja među djecom i mladima.

3.5. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA UČENIKA PREMA DJELATNIKU ŠKOLE

U slučaju da je djelatnik Škole doživio nasilje ili prijetnju nasiljem od strane učenika Škole, on treba o tome izvijestiti ravnatelja i stručnog suradnika koji će:

1. razgovarati s učenikom u prisutnosti razrednika i voditi službenu zabilješku o razgovoru;
2. odmah obavijestiti roditelje/skrbnike učenika, upozoriti ih na neprihvatljivost takvog ponašanja te savjetovati o institucijama pružateljima zdravstvene zaštite i podrške ;
3. prema učeniku poduzeti određene pedagoške mjere koje će donijeti Učiteljsko vijeće u skladu s Pravilnikom o kriterijima za izricanje pedagoških mjera;
4. o svemu izvijestiti nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad, Upravni odjel za obrazovanje i mlade, Ministarstvo znanosti i obrazovanja te po potrebi nadležnu policijsku postaju;
5. u slučaju da bilo kojem nasilnom ponašanju u prostoru Škole svjedoče drugi učenici, a nasilno ponašanje je neuobičajeno rijetko i intenzivno te može rezultirati traumatiziranjem svjedoka, ravnatelj i stručni suradnik (pedagog/psiholog) su dužni osigurati stručnu pomoć tim učenicima;
6. uključiti učenika u savjetodavni rad sa stručnim suradnikom (pedagogom/psihologom) ili u dogovoru s roditeljima u institucijama pružateljima zdravstvene zaštite i podrške.

3.6. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA DJELATNIKA ŠKOLE PREMA UČENIKU

U slučaju da je učenik doživio nasilje ili prijetnju nasiljem od strane djelatnika Škole, drugi djelatnici Škole koji su prisutni ili se nalaze u blizini dužni su:

1. odmah poduzeti mjere s ciljem zaustavljanja nasilnog postupanja prema učeniku i bez odlaganja obavijestiti ravnatelja ili stručnog suradnika (pedagoga/psihologa), a po potrebi pozvati i policiju.
2. stručni suradnik (pedagog/psiholog) će razgovarati s učenikom s ciljem normalizacije njegovih osjećaja i moguće traumatizacije te sprečavanja mogućih negativnih dugoročnih posljedica tog događaja na njegovo mentalno zdravlje, a odmah potom obavijestiti roditelja o događaju i po potrebi ga pozvati na razgovor u Školu te usmjeriti na dobivanje stručne podrške u Školi ili izvan nje; stručni će suradnik napraviti službenu zabilješku o razgovoru
3. provjeriti postoje li kod učenika ozljede ili sumnja na iste te u tom slučaju usmjeriti roditelje na liječnički pregled, a ukoliko je roditelj iz opravdanog razloga spriječen u tom trenutku doći po učenika, na liječnički pregled odlazi u pratnji dežurnog nastavnika koji je s učenikom sve dok po njega ne dođe roditelj.
4. ravnatelj i stručni suradnik (pedagog/psiholog) će odmah nakon zbrinjavanja učenika obaviti razgovor s djelatnikom Škole i zatražiti njegovo pisano očitovanje o događaju te će, nakon utvrđivanja svih okolnosti i važnih parametara koji se tiču nasilnog ponašanja djelatnika Škole prema učeniku, ravnatelj donijeti procjenu o eventualnoj obvezi sankcioniranja djelatnika Škole.
5. o svemu izvijestiti Upravni odjel za obrazovanje i mlade, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, nadležnu policijsku postaju i liječnicu školske medicine.

3.7. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA ODRASLE OSOBE NAD ODRASLOM OSOBOM

U slučaju nasilnog ponašanja odrasle osobe (djelatnik Škole, roditelj/skrbnik učenika ili treće osobe koja se nalazi u prostoru Škole) prema drugoj odrasloj osobi ili saznanja da odrasla osoba unosi oružje ili druge predmete koji mogu ugroziti sigurnost drugih osoba i školske imovine, djelatnici Škole koji su prisutni ili se nalaze u blizini će:

1. odmah pokušati prekinuti nasilno ponašanje ;
2. upozoriti osobu koja se nasilno ponaša na neprihvatljivost i štetnost takvog ponašanja, tj. unošenja opasnih predmeta u prostor Škole i zatražiti od nje da napusti prostor Škole;
3. o tome hitno obavijestiti ravnatelja Škole i stručnog suradnika (pedagoga/psihologa) koji će pozvati policiju ;
4. o svemu izvijestiti Upravni odjel za obrazovanje i mlade, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, nadležnu policijsku postaju i Hrvatski zavod za socijalni rad u slučaju da je jedna od uključenih osoba roditelj/skrbnik učenika.

4. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU ZLOSTAVLJANJA I ZANEMARIVANJA DJECE

Prema Konvenciji o pravima djeteta (UN, 20. studenog 1989.) , dijete je svaka osoba mlađa od 18 godina.

Unutar Protokola o postupanju u slučaju zlostavljanja i zanemarivanja djece nalaze se sljedeće definicije zlostavljanja i zanemarivanja:

„Zlostavljanje je svaki oblik tjelesnog i/ili emocionalnog zlostavljanja, seksualnog zlostavljanja, zanemarivanja i nemarnog postupanja ili iskorištavanja djece, što rezultira stvarnom ili potencijalnom opasnosti za djetetovo zdravlje, preživljavanje, razvoj ili dostojanstvo u kontekstu odnosa odgovornosti, povjerenja i moći“³.

„Zanemarivanje je propuštanje zadovoljenja djetetovih potreba u mjeri koja znatno utječe na djetetov tjelesni i psihički razvoj. Nije uvijek namjerno i granica kad počinje zanemarivanje nije uvijek potpuno jasna“⁴. Fizičko zanemarivanje djece definira se kao nezadovoljavanje minimalnih fizičkih potreba djeteta kao što su raznolika prehrana, adekvatan i siguran smještaj, prikladna odjeća te zaštita od ozljeda. Emocionalno zanemarivanje djece definira se kao nezadovoljavanje minimalnih emocionalnih potreba djeteta. Najčešće se radi o roditeljskom neobaziranju na djetetove emocionalne potrebe te ne pomaganju djetetu kada mu je potrebna pomoć zbog čeg se osjeća odbačeno. Obrazovno zanemarivanje djece obuhvaća izostanak pomoći, potpore i poticanja tijekom školovanja. Uključuje također izostanak pomoći pri učenju, nedostatak nužne opreme za školovanje, neprisustvovanje roditeljskim sastancima i slično.

Odgojno-obrazovne ustanove obvezne su skrbiti o ostvarivanju prava djeteta u slučajevima svih oblika nasilja, spolne zloporabe, zanemarivanja, odgojne zapuštenosti, nehajnog postupanja, zlostavljanja i izrabljivanja. U slučajevima sumnje u zlostavljanje ili zanemarivanje djeteta, sukladno ovom Protokolu, odgojno-obrazovni djelatnici u suradnji s nadležnim institucijama i tijelima obvezni su žurno pokrenuti postupak radi zaštite prava djeteta.

U slučaju sumnje ili saznanja o nasilnom postupanju ili zanemarivanju u obitelji učenika, djelatnici škole obvezni su isto prijaviti ravnatelju i stručnom suradniku koji će:

1. obaviti razgovor s učenikom i obavijestiti ga o daljnjim postupcima ;
2. pružiti pomoć učeniku u skladu sa svojim kompetencijama ;

³ Bilić, V., Buljan Flander, G., Hrpka, H. (2012). *Nasilje nad djecom i među djecom*. Jastrebarsko: Naklada Slap

⁴ Čorić i Bačan, 2006, prema: Bilić, Buljan Flander, Hrpka, 2012.

3. ako je učenik ozlijeđen u mjeri koja zahtjeva liječničku pomoć, osobito hitnu medicinsku pomoć, djelatnik ili ravnatelj obavezan je odmah zatražiti pomoć liječnika, odnosno hitne medicinske službe te postupiti po dobivenim preporukama ;
4. izvršiti prijavu policiji te obavijestiti nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad i školsku liječnicu;
5. u slučaju osobito teškog oblika ili intenziteta nasilnog postupanja koje je izazvalo ili može izazvati traumu kod djeteta žrtve ili drugih učenika, Škola će izvijestiti Ministarstvo znanosti i obrazovanja, a po potrebi i druga ministarstva te zatražiti odgovarajuću stručnu psihološku ili socijalno/pedagošku pomoć za učenike odgojno-obrazovne ustanove ;
6. u slučaju sumnje na počinjenje kaznenog djela odgojno-obrazovni djelatnici obavezni su osigurati tragove i dokaze počinjenog kaznenog djela koji se nalaze u odgojno-obrazovnoj ustanovi do dolaska policije kako ne bi bili uništeni, skriveni, izmijenjeni ili otuđeni s mjesta događaja. Ravnatelj i odgojno-obrazovni djelatnici će na zahtjev policije ustupiti dokumentaciju te pružiti saznanja o povredi prava učenika;
7. o svim poduzetim aktivnostima i mjerama radi zaštite prava učenika te svojim opažanjima odgojno-obrazovni djelatnici vode službene bilješke koje u pisanom obliku predaju ravnatelju, a na zahtjev dostavljaju drugim nadležnim tijelima (policija, državno odvjetništvo, sud).

5. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SAZNAJANJA ILI SUMNJE NA SEKSUALNO NASILJE

Prema Vladinom Protokolu o postupanju u slučaju seksualnog nasilja, stoji sljedeća definicija istog: Svjetska zdravstvena organizacija (Svjetska zdravstvena organizacija, 2003) seksualno zlostavljanje djece definira kao uključivanje djeteta u seksualnu aktivnost koju ono u potpunosti ne razumije, za koju ne može dati pristanak ili za koju dijete nije razvojno pripremljeno, te koja predstavlja kršenje zakona ili društvenih tabua. Seksualno zlostavljanje djeteta može počinuti odrasla osoba ili drugo dijete (djeca), koje zbog svoje dobi ili stupnja razvoja ima odgovornost za dijete, povjerenje djeteta ili moć nad djetetom.

Najčešći oblici seksualnog nasilja su:

Seksualno (spolno) uznemiravanje – odnosi se na neželjena seksualna ponašanja, koja ne uključuju nužno fizički dodir, a koja osobu dovode u neugodan i ponižavajući položaj i/ili izazivaju osjećaj srama. Uključuje različita ponašanja, verbalna, neverbalna i/ili fizička, u 6 rasponu od neželjenih seksualnih komentara, opaski o tijelu, izgledu i seksualnosti, preko neželjenih prijedloga seksualne prirode i neprikladne seksualne pažnje, do neželjenih fizičkih dodira (isključeni dodiri po intimnim dijelovima tijela).

Seksualno zlostavljanje – odnosi se na neželjena seksualna ponašanja, za koja osoba nije dala pristanak, a uključuje različite oblike seksualnog zlostavljanja i iskorištavanja, uključujući i ponašanja utemeljena na zlouporabi ranjivog položaja, povjerenja, razlike u moći. Primjeri takvih oblika seksualnog nasilja su dodirivanje po intimnim dijelovima tijela, upoznavanje djece s pornografijom, zlouporaba snimki spolno eksplicitnog sadržaja, prisiljavanje žrtve da gleda dok počinitelj masturbira.

Silovanje – odnosi se na vaginalnu, analnu i/ili oralnu penetraciju žrtve penisom, drugim dijelovima tijela i/ili objektima. S obzirom na počinitelja možemo razlikovati silovanje kao

sastavni dio nasilja u obitelji (silovanje u braku, seksualno nasilje nad djecom), silovanje u vezama/“na spoju“, silovanje od strane nepoznate osobe, grupno silovanje, silovanje u oružanim sukobima i ratu.

Ostali oblici – odnose se na različite oblike seksualnog nasilja kao što su prisilni dječji brakovi, prisilan pobačaj i/ili prisilna trudnoća, trgovanje ženama i djevojčicama radi prisilne prostitucije i/ili pornografije, te sustavno seksualno nasilje u oružanim konfliktima. Osim navedenih oblika u seksualno nasilje se ubrajaju i tradicionalne štetne prakse (poput sakaćenja ženskih spolnih organa) i kazne za rodnu transgresiju

U slučaju kada je seksualno nasilje sastavni dio obiteljskog nasilja, odgojno-obrazovne ustanove postupaju po Zakonu o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21, 114/22), Obiteljskom zakonu (NN 103/15, 98/19, 47/20), Kaznenom zakonu (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22), Zakonu o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18, 98/19, 64/20, 151/22), Protokolu o postupanju u slučaju nasilja u obitelji, Pravilniku o načinu postupanja odgojno-obrazovnih radnika školskih ustanova u poduzimanju mjera zaštite prava učenika te prijave svakog kršenja tih prava nadležnim tijelima (NN 132/13), Vladinom Protokolu o postupanju u slučaju seksualnog nasilja donesenog u rujnu 2023. godine te ovom Protokolu.

POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SEKSUALNOG NASILJA NAD DJETETOM:

1. odmah poduzeti sve mjere da se zaustavi i prekine aktualno nasilno ponašanje prema djetetu;
2. na smiren način saslušati dijete žrtvu nasilja, po mogućnosti od strane stručne osobe te pružiti pomoć i potporu djetetu;
3. voditi računa da se razgovor s djetetom vodi u uvjetima i na način prilagođen djetetu, da se dijete ne ispituje i da mu se ne postavljaju sugestivna pitanja, već na smiren način dopustiti djetetu da samostalno opiše događaj na način i u opsegu kako to samo želi;
4. obveza je osobe koja vodi razgovor upoznati dijete, na djetetu razumljiv način, s daljnjim postupanjem, osobito o tome da je dužna prijaviti nasilje nadležnim tijelima i o daljnjim očekivanim procedurama;
5. ustanova vodi računa da se dijete o događaju ne izjašnjava više puta (po mogućnosti ograničiti razgovor na jedan);
6. odmah po primanju informacije iz koje proizlazi sumnja da je dijete doživjelo seksualno nasilje, ravnatelj ustanove/odgovorna osoba, odnosno svaka druga osoba koja ima bilo kakvih saznanja o počinjenom seksualnom nasilju prema djetetu bez odgode prijavljuje sumnju o postojanju kaznenoga ili prekršajnog djela policiji ili državnom odvjetniku te Zavodu. Ukoliko je počinitelj djelatnik/ca ustanove, uz prethodno navedeno, poduzima mjere sukladno disciplinskoj odgovornosti počinitelja;
7. poduzeti žurne mjere za sigurnost i zaštitu djeteta i obavijestiti roditelje/skrbnika/osobu kojoj je povjerena skrb o djetetu, odnosno Zavod ako postoji sumnja da se nasilje dogodilo u obitelji;
8. ukoliko je djetetu potrebna žurna liječnička intervencija ili pregled odmah pozvati službu hitne medicinske pomoći ili na najbrži mogući način, koji ne šteti zdravlju djeteta, otpratiti ili osigurati pratnju djeteta od strane stručne osobe liječniku/ci te sačekati liječničku preporuku o daljnjem postupanju;
9. u slučaju ako su roditelji/skrbnici nedostupni, ne žele se odazvati ili postoji sumnja na zlostavljanje od strane istih, u suradnji s policijom obavijestiti Zavod kako bi se osigurala prisutnost stručnog radnika/ce Zavoda pri razgovoru policijskog službenika s djetetom,

odnosno ukoliko se ista ne može osigurati, prisutnost stručnog radnika/ce odgojno-obrazovne i druge ustanove koja skrbi o djeci;

10. dijete žrtvu i osobe koje skrbe o djetetu upoznati o mogućnostima izvaninstitucionalne ili institucionalne pomoći i potpore djetetu;

11. poduzeti mjere za zaštitu privatnosti djeteta žrtve;

12. ako je počinitelj seksualnog nasilja djelatnik/ca ustanove, čelnik/ca ustanove dužan/na je poduzeti mjere zaštite djeteta žrtve i druge djece od kontakta s počiniteljem, preispitivanje radno-pravne i etičke odgovornosti počinitelja te ukoliko se utvrdi odgovornost, odrediti disciplinsku kaznu;

13. u slučaju vršnjačkog seksualnog nasilja dodatno:

- od strane stručne osobe obaviti razgovor s djetetom koje je počinilo nasilje, ukazati djetetu na neprihvatljivost i štetnost takvog ponašanja. Tijekom razgovora posebno obratiti pozornost iznosi li dijete neke okolnosti koje bi ukazivale da je dijete žrtva zanemarivanja ili zlostavljanja u svojoj obitelji ili izvan nje, u kojem slučaju će se odmah izvijestiti Zavod,

- pozvati roditelje/skrbnike ili druge osobe koje skrbe o djetetu koje je počinilo nasilje, upoznati ih s događajem, kao i s neprihvatljivošću i štetnošću takvog ponašanja, savjetovati ih s ciljem promjene takvog ponašanja djeteta, te ih pozvati na uključivanje u savjetovanje ili stručnu pomoć,

- dijete na njemu razumljiv i prilagođen način i osobe koje skrbe o djetetu obavijestiti o obvezi prijave nadležnom područnom uredu Zavoda, policiji ili nadležnom državnom odvjetništvu te očekivanim procedurama,

- poduzeti mjere za zaštitu privatnosti djece,

- poduzeti mjere za sustavnu i kontinuiranu prevenciju nasilja;

14. u slučaju nasilnog postupanja koje je izazvalo ili može izazvati visoku razinu uznemirenosti i stresa kod druge djece ustanova će zatražiti odgovarajuću stručnu psihološku ili socijalno/pedagoško/psihološku pomoć (*U odgojno – obrazovnom sustavu to su timovi za krizne intervencije.*);

15. o svim poduzetim aktivnostima i mjerama radi zaštite djece te svojim opažanjima djelatnici ustanova dužni su voditi službene bilješke koje predaju čelniku ustanove, a na zahtjev dostaviti i drugim nadležnim tijelima (policija, državno odvjetništvo sud, Zavod);

16. o postupanju povodom prijave sumnje na seksualno nasilje nad djetetom ustanova je dužna najkasnije u roku od 7 dana, obavijestiti:

a) nadležno ministarstvo (*Odredba se odnosi na sve ustanove, a u slučaju nasilja u odgojno-obrazovnim ustanovama putem web obrasca za prijavu nasilnog ponašanja koji je dostupan na mrežnim stranicama Ministarstva znanosti i obrazovanja.*)

b) pravobraniteljicu za djecu

c) pravobraniteljicu za osobe s invaliditetom ukoliko dijete ima teškoće u razvoju (*U obavijesti je, između, ostalog potrebno opisati koje teškoće ima dijete. Ukoliko dijete nema teškoće, Pravobranitelja za osobe s invaliditetom nije potrebno obavještavati.*)

d) nadležnog liječnika/cu školske i adolescentne medicine i nadležnog liječnika primarne zdravstvene zaštite (liječnik opće medicine/pedijatar)

6. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUMNJE NA SUICIDALNE SKLONOSTI I SAMOOZLJEĐIVANJE

Uz nasilno ponašanje prema drugim osobama, javlja se i nasilno ponašanje prema vlastitom tijelu koje uključuje samoozljeđivanje, suicidalne planove i pokušaje, odnosno suicid.

Nesuicidalno samoozljeđivanje je namjerno ozljeđivanje vlastitog tijela bez svjesne suicidalne nakane koje rezultira oštećenjem tkiva, bolešću ili rizikom od smrti. Samoozljeđivanje uključuje različite oblike fizičkog ozljeđivanja poput rezanja kože, griženja, grebanja kože,

paljenja kože, udaranja dijelovima tijela o tvrde podloge, umetanja predmeta u tijelo, ali može uključivati i ponašanja koja osobi indirektno štete poput prejedanja ili izglednjivanja, pretjerane tjelovježbe, prekomjernog korištenja psihoaktivnih tvari ili upuštanja u druga rizična ponašanja.

Suicid je svjesno i namjerno oduzimanje vlastitog života kojem uobičajeno prethode suicidalne ideje i planovi izvršenja suicida te eventualno neuspješni pokušaji suicida, odnosno pokušaji oduzimanja života koji nisu završili smrtnim ishodom.

6.1. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SAMOOZLJEĐIVANJA

U slučaju samoozljeđivanja učenika, djelatnik Škole koji primijeti znakove samoozljeđivanja (rezove, rane, ožiljke) ili dobije informaciju o postojanju samoozljeđivanja kod učenika, o tome je dužan odmah izvijestiti stručne suradnike (pedagoga/psihologa) i ravnatelja Škole koji će:

1. obaviti informativni i savjetodavni razgovor s učenikom koji se samoozljeđuje i pružiti pomoć u skladu sa svojim kompetencijama, po potrebi osigurati pružanje zdravstvene zaštite;
2. žurno i bez odgode obavijestiti roditelje/skrbnike o samoozljeđivanju i uputiti ih na pregled liječnici školske medicine te na obvezu naručivanja na pregled u institucijama pružateljima zdravstvene zaštite i podrške, kao i dužnosti Škole o obavještavanju Hrvatskog zavoda za socijalni rad o saznanjima;
3. u roku od 7 do 10 dana od razgovora, roditelj/skrbnik dužan je obavijestiti Školu o dobivenom terminu pregleda u instituciji pružatelju zdravstvene zaštite i podrške, a u slučaju da to ne učini, Škola će ponovno obavijestiti nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad o tim saznanjima;
4. o poduzetim aktivnostima, razgovorima, izjavama i svojim opažanjima izraditi službenu bilješku koju će na zahtjev dostaviti drugim tijelima.

6.2. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUICIDALNIH MISLI, NAMJERA, POKUŠAJA SUICIDA ILI SUMNJE NA SUICID

Djelatnik Škole koji primijeti rizična ponašanja učenika koja mogu biti povezana sa suicidom ili dobije informaciju o postojanju istih kod učenika, o tome je dužan odmah izvijestiti stručne suradnike (pedagoga/psihologa) i ravnatelja Škole. Djelatnik Škole reagira na svako učenikovo izražavanje suicidalnih misli i/ili namjera i/ili ranijih suicidalnih pokušaja koje može izraziti verbalno (kao izoliranu izjavu ili razgovor), pisano (u školskim zadaćama, na vlastitim društvenim mrežama) ili kreativno (kroz crtež ili drugu likovnu aktivnost).

Djelatnik Škole u tim situacijama ne procjenjuje o ozbiljnosti i istinitosti učenikovih namjera, već o tome odmah obavještava stručne suradnike (pedagoga/psihologa) i ravnatelja koji će:

1. obaviti informativni i savjetodavni razgovor s učenikom koji je na neki način izrazio postojanje suicidalnih misli i/ili namjera i/ili ranijih suicidalnih pokušaja, a u kojem neće

nastojati procijeniti istinitost i ozbiljnost istoga; u slučaju hitne potrebe, prepratiti učenika do institucije pružatelja zdravstvene zaštite;

2. učenika upoznati s obvezom informiranja roditelja i nadležnih institucija s obzirom na težinu njegove izjave, čak i u slučaju učenikovog mogućeg ublažavanja iste izjave ili objašnjavanja u kontekstu škole, kolokvijalnog izražavanja ili komunikacijskog stila;
3. žurno i bez odgode obavijestiti roditelje/skrbnike o informacijama koje su dobili od učenika i/ili djelatnika Škole te ih savjetovati o institucijama pružateljima zdravstvene zaštite i podrške;
4. po potrebi organizirati nadzor nad učenikom do dolaska roditelja ili skrbnika;
5. o svemu obavijestiti nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad, policijsku postaju, Upravni odjel za obrazovanje i mlade, Ministarstvo znanosti i obrazovanja i liječnicu školske medicine;
6. o poduzetim aktivnostima, razgovorima, izjavama i svojim opažanjima izraditi službenu bilješku koju će na zahtjev dostaviti drugim tijelima.

6.3. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUICIDA

U slučaju saznanja o počinjenom suicidu učenika Škole, djelatnici Škole dužni su odmah o tome izvijestiti ravnatelja i stručnog suradnika (pedagoga/psihologa) Škole. Ravnatelj i stručni suradnik (pedagog/psiholog) utvrđuju potrebu za kriznom intervencijom te u tu svrhu aktiviraju Tim za psihološke krizne intervencije i dostavljaju osnovne podatke o kriznom događaju:

- a) Što se dogodilo?
- b) Kada se dogodilo?
- c) Gdje se dogodilo?
- d) Broj ljudi uključenih u događaj?
- e) Tko je bio izravno i neizravno uključen u događaj?
- f) U kakvom su stanju, kako reaguju, gdje se nalaze ti ljudi?
- g) Je li neka od hitnih službi već intervenirala (policija, hitna medicinska pomoć)?
- h) Je li u ustanovi već nešto učinjeno radi ublažavanja psiholoških posljedica događaja?

Ravnatelj Škole informira o kriznom događaju i podnosi zahtjev za pokretanje krizne intervencije Ministarstvu znanosti i obrazovanja na e-poštu: krizne-intervencije@mzo.hr ili na broj telefona: 01 4594 461 (Uprava za standard, strategije i posebne programe).

Prije dolaska Tima za psihološke krizne intervencije, stručni suradnik (pedagog/psiholog) i ravnatelj ulazi u razred učenika koji je počinio suicid te potiče komunikaciju o kriznom događaju i njegovim posljedicama na psihičko stanje svih učenika u razredu. Stručni suradnik (pedagog/psiholog) individualno ili grupno razgovara sa svim učenicima kod kojih se primijeti izostanak socio-emocionalnih vještina za nošenje s nesretnim događajem.

Škola je o ovom događaju dužna izvijestiti i nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad, policiju, Upravni odjel za obrazovanje i mlade, Ministarstvo znanosti i obrazovanja te školsku liječnicu.

7. EVIDENCIJA ŠKOLE O NASILJU U ŠKOLI

Škola vodi evidenciju o svim navedenim vrstama nasilja u obliku službenih bilješki ravnatelja i stručnog suradnika (pedagoga/psihologa) o provedenim razgovorima sa svim dionicima događaja, a uz njih prilaže i sve dopise poslane nadležnim institucijama.

Za svaki slučaj nasilja, bilježi se sljedeće:

- mjesto događaja
- vrijeme/datum događaja
- vrsta događaja
- sudionici događaja
- posljedice događaja
- poduzete mjere.

Informiranje nadležnih institucija o događaju u specifičnim slučajevima nasilja odvija se na sljedeći način:

1. U slučaju nasilja među učenicima, Škola obavještava nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad (putem elektroničke ili zemaljske pošte), nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke ili zemaljske pošte ili telefonski), Upravni odjel za obrazovanje i mlade (putem elektroničke ili zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem web aplikacije ili zemaljske pošte) i prema potrebi liječnicu školske medicine (putem elektroničke ili zemaljske pošte).

2. U slučaju nasilja učenika prema djelatniku Škole, Škola nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad (putem elektroničke ili zemaljske pošte), nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke ili zemaljske pošte ili telefonski), Upravni odjel za obrazovanje i mlade (putem elektroničke ili zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem web obrasca ili zemaljske pošte) i prema potrebi liječnicu školske medicine (putem elektroničke ili zemaljske pošte).

3. U slučaju nasilja odrasle osobe nad odraslom osobom, Škola obavještava nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke ili zemaljske pošte ili telefonski), Upravni odjel za obrazovanje i mlade (putem elektroničke ili zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem web obrasca ili zemaljske pošte) i po potrebi nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad (putem elektroničke ili zemaljske pošte).

4. U slučaju nasilja djelatnika Škole prema učeniku, Škola obavještava nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke ili zemaljske pošte ili telefonski), Upravni odjel za obrazovanje i mlade (putem elektroničke ili zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem web obrasca ili zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem elektroničke ili zemaljske pošte).

5. U slučaju zanemarivanja učenika, Škola obavještava nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad (putem zemaljske ili elektroničke pošte) i liječnicu školske medicine (putem elektroničke ili zemaljske pošte).

U slučaju nasilja u obitelji učenika, Škola obavještava nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad (putem elektroničke ili zemaljske pošte), nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke pošte ili telefonski), Upravni odjel za obrazovanje i mlade (putem elektroničke ili zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem elektroničke ili zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem zemaljske ili elektroničke pošte).

1. U slučaju seksualnog nasilja i/ili seksualnog uznemiravanja, Škola obavještava nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke pošte ili telefonski) ili Državno odvjetništvo RH (putem elektroničke ili zemaljske pošte), Upravni odjel za obrazovanje i mlade (putem elektroničke ili zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem web obrasca i zemaljske pošte), Hrvatski zavod za socijalni rad (putem elektroničke ili zemaljske pošte), pravobraniteljicu za djecu (putem elektroničke ili zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem zemaljske ili elektroničke pošte).

2. U slučaju samoozljeđivanja učenika, Škola obavještava nadležni Hrvatski zavod za socijalni

rad (putem elektroničke ili zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem zemaljske ili elektroničke pošte).

3. U slučaju postojanja suicidalnih misli, namjera i/ili pokušaja suicida kod učenika, Škola obavještava nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad (putem elektroničke ili zemaljske pošte), nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke pošte ili telefonski), Upravni odjel za obrazovanje i mlade (putem elektroničke ili zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem elektroničke i zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem zemaljske ili elektroničke pošte).

4. U slučaju suicida, Škola obavještava Upravni odjel za obrazovanje i mlade (putem elektroničke ili zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem elektroničke i zemaljske pošte), Tim za psihološke krizne intervencije (putem elektroničke pošte krizne-intervencije@mzo.hr ili telefonskim putem na broj 01/4594-461), nadležni Hrvatski zavod za socijalni rad (putem elektroničke ili zemaljske pošte), nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke pošte ili telefonski) i liječnicu školske medicine (putem elektroničke ili zemaljske pošte).

* Iznimno, u slučaju bilo koje vrste seksualnog zlostavljanja i u slučaju drugih vrsta nasilja koje rezultiraju ozbiljnijim posljedicama po tjelesno i mentalno zdravlje dionika nasilnog događaja, Škola obavještava i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske (putem elektroničke pošte ili zemaljske pošte).

KLASA: 602-01/23-05/94

UR.BROJ: 2158-71-01-23-01

Ravnateljica: Višnja Rudeš-Bogdan

